

Capitulum. 1. Cor. 4.

NAM si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos genui.

R. br. Nimis honoráti.

Ad Vesperas Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. Psalmi ut in ij. Vesperis Apost. (31)

Ÿ. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. R. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Magnificat, Aña. O beátum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolórum Dómini cálicem bibere méruit! O gloriósum Hispániæ regnum tali pignore, ac Patróno munítum, per quem fecit illi magna, qui potens est! allelúia.

DIE XXIX. MAJI.

S. Monicæ, Vid. (D. F. ex iv. hujus.)

Duplex.

Omnia de Communi non Virg. (161) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónica piás lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiae tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MONICA, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo, et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exercítam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediólánum secúta est: ubi ipsum frequénter

hortabátur, ut ad Episcopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et priváteis collóquiis cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberina constitísset, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminérítis mei. Nono autem die beáta múlter ánima Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martino Quinto Summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vj. Ex l. 9. Conf. cap. 12.

SUBDIT vero Augustínus, de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstibus lacrymósis gemítibusque celebráre, quia illa nec misere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus píam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa: et si quis peccátum invénerit, flevisse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi caritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

R. Fallax grátia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo tempore : Ibat Jesus in civitatem quae vocatur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 44. de verbis Domini.

De juvene illo resuscitato gavisus est mater vidua : de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore ; ille autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur : illorum mors invisibilis nec quaerebatur, nec videbatur. Quaesivit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret : Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus. **R.** Os suum aperuit.

Lectio viij.

TRES autem mortuos invenimus a Domino resuscitados visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia quae fecit scripta sunt. Joannes hoc dixit : Multa alia fecit Jesus, quae si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus ea quae faciebat corporaliter etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat : sed ut illa, quae faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

R. Regnum mundi.

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui videt litteras in codice optime scripto, et non novit legere, laudat quidem

antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit: et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere: quod, qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 63.

DIE I. JUNII.

S. Angelæ Mericiæ, Virg.

(D. F. ex xxxj. Maji.)

Duplex.

Omnia ut supra, die xxxj. Maji.
260.

DIE II. JUNII.

SS. Nerei, Achillei et Domitillæ,
Virg. atque Pancratii, Mart.

(D. F. ex xij. Maji.)

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart.
(60) præter sequentia.

Oratio.

SEMPER nos, Domine, Martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratii foveat, quæsumus, beata sollemnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

Et fit comm. SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart. ut supra. 266.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NEREUS et Achilleus fratres, eunuchi Flaviæ Domitillæ, a beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla, baptizati, cum Domitillæ persuasissent, ut vir-

ginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Pontiam insulam relegantur: ubi ad quæstionem iterum vocati, et verbèribus cæsi, mox Tarracinam perducti a Minucio Rufo, equuleo et flammis cruciati cum constantèr negarent, se a sancto Petro Apóstolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse, ut idólis immolarent, securi percussi sunt: quorum cõrpora ab Auspicio, eorum discipulo, et Domitillæ educatore, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

R. Sancti tui.

Lectio v.

FLA VIA Domitilla virgo Romana, Titi et Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen a beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso Titi Aurélii Cõsulis filio, delata quod Christiana esset, a

Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterum Christum confessa, cum semper constantior appareret, sub Trajano Imperatore, judicis jussu incenso ejus cubiculo, una cum Theodora et Euphrasyne virginibus, et collactaneis suis, gloriosi martyrii cursum confecit, Nonis Maji: quarum cõrpora integra inventa, a Cæsario Diacono sepulta sunt. Hac vero die duorum fratrum ac Domitillæ cõrpora ex Diaconia sancti Adriani simul translata, in ipsorum Martyrum Basilicam tituli Fasciolæ, restituta sunt.

R. Verbera carnificum.

Lectio vj.

PANCRATIUS, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum venit Romam, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus, ubi a Pontifice Romano

baptizátus, et in fide Christiána crudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renúisset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est : cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum, via Aurélla sepelívit.

R. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangéllii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 4. f.

IN illo témpore : Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homíllia sancti Gregórii Papæ.

Ex hom. 28. habita in Basil. horum

SS. MM. in die natalis eorum.

QUID est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat : ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corpo-

ráliter ire pollicétur? Réguli fíllio per corporálem præsentíam non dignátur adesse, centuriónis servo non dedignátur occurrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt : et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt : ad filium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

R. Propter veritátem.

Lectio viij.

INCREPATA est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut diximus, quæ circústant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli : et tamen

venire paratus est ad salutem servi. Certe si nos cuiuspiam servus rogaret ut ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de caelo venit, qui servo in terra occurrere non despicit: et tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

B. Sancti mei.

Lectio ix.

NOLITE ergo intra vosmetipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opulencia in rebus, fecunditas in propagine, tranquillitas in diuturna pace: et tamen cum in seipso floreret, jam in eorum cordibus mundus aruerat.

Ecce jam mundus in seipso aruit, et adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percutimur, undique amaritudinibus repleremur: et tamen caeca mente carnalis concupiscentiae ipsas ejus amaritudines amamus, fugientem sequimur, labenti inharemus.

Te Deum laudamus. 63.

DIE VIII. JUNII.

S. Norberti, Episc. et Conf.

(D. F. ex vj. hujus.)

Duplex.

Omnia ut supra, die vj. Junii.
283.

DIE IX. JUNII.

S. Ubaldi, Episc. et Conf.

(D. F. ex xvj. Maji.)

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) praeter sequentia.

Oratio.

AUXILIUM tuum nobis, Domine quaesumus, placatus impen-

de: et intercessiōne beāti Ubaldi, Confessōris tui atque Pontificis, contra omnes diaboli nequitiās dexteram super nos tuæ propitiatiōnis extēde. Per Dóminum.

Et fit comm. SS. Primi et Feliciani Mart. 286.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UBALDUS, Eugúbii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate, et litteris egregie est institutus. Jamque adolescens, ut uxorem duceret sæpe tentatus, numquam tamen a proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus, et Ecclesiis distribuit, et Canonicorum regularium Ordinis sancti Augustini Institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione

evulgata, ab Honório Secundo summo Pontifice Ecclesiæ Eugubinae invitatus præficitur, et episcopalis consecrationis munere decoratur.

R. Inveni David.

Lectio v.

AD suam itaque revertens Ecclesiam, cum de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eo magis eminere cepit, quo efficacius aliorum etiam salutem verbo et exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero et pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferbat, dum inexplebili orationis studio spiritum quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias, et contumelias non modo æquanimitertulit, verum etiam mirifico dile-

ctiónis afféctu persecutóres suos
omni benignitátis testimónio
complectebátur.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vj.

BIENNIO ántequam ex hac vita
migráret, cum diútinis affli-
ctarétur infirmitátibus, inter
acerbíssimos córporis cruciátus
velut aurum in fornáce purgá-
tum, Deo grátias indesinénter
agébat. Adveniéntem autem sacro
Pentecóstes die, cum multis an-
nis Ecclésiám sibi commíssam
summa cum laude gubernásset,
sanctis opéribus, ac miráculis
clarus, quiévit in pace: quem
Cœlestínus Papa Tértius in San-
ctórum númerum rétulit. Ejus
virtus præcípue in effugándis spi-
rítibus immúndis elúcet: corpus
vero per tot sæcula incorruptum,
magna fidélium veneratióne in
pátria cólitur, quam non semel a
præsénti discrimine liberávit.

R. Iste est qui.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Homo pégre. (105)**

DIE XV. JUNII.

S. Margaritæ Reginæ, Viduæ.

(D. F. ex x. hujus.)

Semiduplex.

**Omnia ut supra. 289, cum
comm. SS. Viti, Modesti, atque
Crescentiæ, Mart. 320.**

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis, Conf.

Duplex.

**Omnia de Communi Conf. non
Pont. (115) præter sequentia.**

Oratio.

DEUS qui ad plúrimos pro salute
animárum perferéndos labó-
res beátum Joánnem Franciscum,
Confessórem tuum mirábili cari-
táte et invícta paciéntia decorá-
sti: concéde propítius; ut ejus
exémplis instrúcti, et interces-
siónibus adjúti æternæ vitæ præ-
mia consequámur. Per Dóminum.

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES Franciscus Regis nobili genere natus in oppidulo Narbonensis Galliae, cui nomen Fons coopertus, eximiae sanctitatis a teneris annis indicia praebuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosae anno aetatis decimo nono, humilitate, obedientia, caritate, odio sui, caeterisque vitae religiosae virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandae animarum salutis penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque fere perpetuis horridos, eorumque colonos, inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles, suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines aut Calvinia-

na lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam fidem, et ad christianam pietatem traduxerit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

CAMPESTRIBUS missionibus hiberno tempore perfunctus, aestivo revertebatur Anicium, ibique in nosocomiis et in carceribus, in privatis aedibus, in comitis ac templis, omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, praesertim cum saeviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat; unde illi patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis praesertim mulierculis e vitiorum caeno educendis, vix credibile est quod probra ludibriaque pertulerit, erecto semper et alacri vultu imperterritus, licet gladiis ju-

gulo sæpe admóti, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infirmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat caritaté. Erga álios blandus ac benéficus, in se ipsum sæviébat acérrime, áasperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatióibus, somnum brévi-ter in nuda tábula aut humi car-pens, semper abstémus, vilissi-móque semper victitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pó-tius, quam sustentándæ vitæ suf-ficeret.

¶. Amávit eum.

Lectio vj.

DIVINO amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœléstibus áffluens delíciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo efferve-scébat, ignem étiam in adstántes

diffúnderet. Miráculis aliisque donis supernaturálibus mire clá-ruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis diocécis pago, cui nomen est Lalovésus, corréptus letháli morbo ex labó-ribus contrácto, cum sævíret hiems frigidíssima, cœléstibus recreátus illustratióibus, ad æténa gáudia invitátus, spíri-tum Creatóri réddidit anno mil-lésimo sexcentésimo quadragési-mo, die trigésima prima Decém-bris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlcrum incredí-bili populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et mira-culórum famam, quæ máxime percrebrescébat, summa devotió-ne est frequentátum. Quibus óm-nibus permótus Clemens Undé-cimus Póntifex Máximus, Joán-nem Franciscum anno millésimo septingentésimo décimo sexto, Beatórum fastis adscrípsit. Cle-

mens vero Duodécimus anno mil-
lésimo septingentésimo trigési-
mo séptimo, novis in dies ful-
géntem miráculis, in Sanctórum
album ritu solémni rétulit déci-
ma sexta Júnii die, quam ejús-
dem póstea celebrándæ festivi-
táti Benedictus Décimus quartus
assignávit.

B. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. de Communi
Conf. non Pont. j. loco. (120)

DIE XVIII. JUNII.

SS. Mart. Cyriaci et Paulæ, Virg.
Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart.
(60) præter sequentia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens
Deus; ut familia tua, quæ
sanctórum Mártyrum tuórum
Cyriaci, et Paulæ triúmphis glo-
riátur, fiat in Christi tui amóre
fervéntior; et quos patrónos ve-
nerátur in terris, pios apud

te intercessóres habére mereá-
tur in cœlis. Per eúmdem Dómi-
num.

Et fit comm. SS. Marci et Mar-
celliani, Martyrum ut supra.
322.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Quo tēpore immánis illa Dio-
cletiáni, et Maximiani perse-
cutiónis rábies in Christi quæque
membra furens desæviit, tanta
mártyrum éxstitit laureáta mul-
títúdo, quo durávit decénio,
ut intra unum mensem decem
et septem míllia Christianórum
martyrii palmam sint consecúti.
Tunc Hispania nostra strénuis
Christi milítibus abúndat, fulget
Boetica Sanctórum confessióne
præclára, cárceres et ergástula
repléntur mártyrum turmis, tri-
bunália Christi confessiónem ré-
sonant, respuúntur idóla, sán-